

50+ en werkloos

Open de deuren voor 50-plussers!

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS

ABVV

Colofon

© juni 2015

Dit is een uitgave van Vlaams ABVV

Hoogstraat 42, 1000 Brussel,

tel. 02 506 82 20

communicatie@vlaams.abvv.be

www.vlaamsabvv.be

vakbondABVV

Samenstelling

Marc Spruyt

Met medewerking van

Jean-Marie De Baene

Philippe Diepvents

Hilde Dumortier

Judy Morsa

Lore Tack

Stiene Van Rie

Opmaak

Grafische dienst

ABVV West-Vlaanderen

Foto's cover

Schutterstock

Verantwoordelijke uitgever

Caroline Copers

algemeen secretaris Vlaams ABVV,

Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Dank aan alle deelnemers van de bevraging. Bijzondere dank aan de 50 deelnemers van wie we de getuigenis mochten publiceren. Zonder jullie eerlijke input was dit magazine nooit mogelijk geweest.

Depotnummer

D/2015/7973/4

50+ en werkloos

Open de deuren voor 50-plussers!

Over dit magazine

Dit magazine bundelt een aantal opmerkelijke bevindingen uit het ABVV-onderzoek over hoe werkloze 50-plussers hun zoektocht naar werk ervaren.

Zo gingen we te werk

In maart 2015 stuurden we een elektronische vragenlijst naar 4866 ABVV-leden in Vlaanderen die ouder zijn dan 50 jaar, in 2014 werkloos waren en niet in SWT zitten of op pensioen zijn. We ontvingen 2388 antwoorden, waarvan 58% van bedienden en 35% van arbeiders, met een gelijke verdeling tussen mannen en vrouwen. Verdeling naar leeftijd: 50-54 jaar (39%), 54-60 jaar (44%), 60+ (17%). Verdeling naar anciënniteit: -35 jaar (53%), 35-40 jaar (37%), +40 jaar (10%). 26% van onze respondenten vond inmiddels werk.

Open die verdomde deuren!

80%
krijgt op meer dan de helft van de sollicitaties geen reactie

76%
solliciteert meer dan 1 keer per maand

59%
vindt activering tot 65 onterecht zonder kans op werk

49%
wordt nooit uitgenodigd op sollicitatiegesprek

41%
60+ers krijgt nooit reactie op een sollicitatiebrief

38%
vindt werken tot 65 jaar haalbaar

31%
ziet alleen deeltijds werken nog zitten

14%
volgt een opleiding

Het ABVV bevroeg meer dan tweeduizend 50-plussers over hun ervaringen in hun zoektocht naar werk.

Tienduizenden 50-plussers zijn vandaag ongewild werkloos. Dat zijn tienduizenden levens die bruusk overhoop werden gegooid, tienduizenden toekomstdromen die plots aan diggelen werden geslagen, tienduizenden mensen die zich vertwijfeld afvragen hoe ze morgen nog de eindjes aan mekaar kunnen knopen.

In hun zoektocht naar werk - want die werklust is er nog steeds - botsen ze op onwillige werkgevers en een hardvochtige overheid die geleid wordt door ideologische blindheid. Aan ons om hen de ogen te openen. Niet alleen door de cijfers te laten spreken, maar ook de werkzoekende 50-plussers zelf. Dit magazine bevat tientallen getuigenissen, verhalen van mensen die lang het beste van zichzelf hebben gegeven op onze veeleisende arbeidsmarkt, maar nu op een zijspoor zijn gezet. Dat was niet hun eigen keuze, en toch worden zij individueel met de vinger gewezen. De harde aanpak van werklozen heeft

geen enkele zin wanneer al te veel werkgevers niet bereid zijn hen opnieuw een kans te bieden.

Wie geen gehoor vindt met zijn verhaal moet luider roepen. Dat is wat wij nu doen. Wat 50-plussers vragen is simpel: een werkbare job, feedback op sollicitaties, begeleiding die echt het verschil maakt, de kans om zich te mogen bewijzen, hun sterke troeven - ervaring, loyaliteit... - gewaardeerd te zien. Zij vragen bovenal een beetje meer begrip. Een beetje meer respect. Een beetje meer menselijkheid. Is dat echt teveel gevraagd?

Caroline Copers
*Algemeen secretaris
Vlaams ABVV*

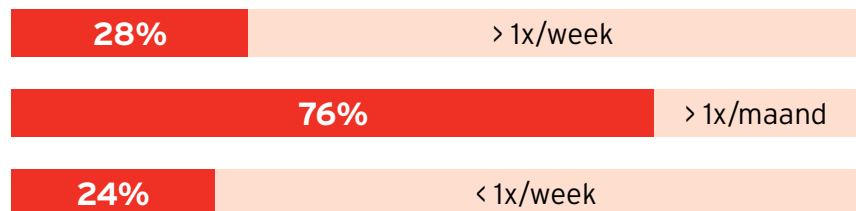
De ervaringen van 50-plussers

SOLLICITEREN

50-plussers geven de moed niet op en blijven hoopvol solliciteren, maar het gebrek aan respons maakt hen vaak moedeloos. Niet verwonderlijk dus dat hun jobkans er amper op vooruitgaat.

1. Hoe vaak solliciteren 50-plussers?

Vaststelling

Ja, 50-plussers zoeken naar werk, ze zoeken echt, ze zoeken hard, en ze zoeken continu. Dit zijn de ervaringen van onze ABVV-leden:

- 76% solliciteert meer dan één keer per maand.
- Bij de 50-54 jarigen stijgt dit tot 90%, bij de 55-59 jarigen tot bijna 80%.
- Pas vanaf 60 jaar neemt de sollicitatielust wat af, al solliciteert ook dan nog 40% meer dan eens per maand.

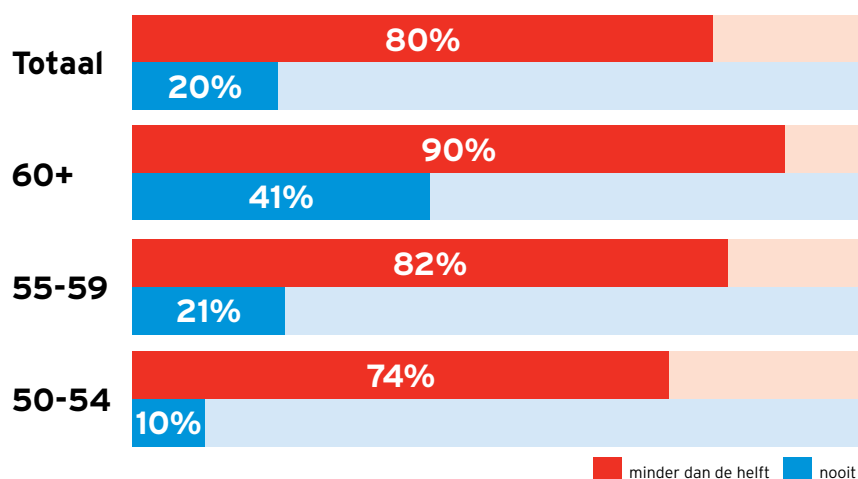
De expert

“Men houdt die inspanningen ook lang vol: tot 2 jaar werkloosheid blijft de overgrote meerderheid intensief zoeken naar werk,” constateert Philippe Diepvents, adviseur arbeidsmarktbeleid bij de studiedienst van het Vlaams ABVV. “Van wie minder dan 2 jaar werkloos is solliciteert zo’n 90% meer dan één keer per maand, 40% zelfs meer dan één keer per week. Maar 2 jaar werkloosheid zorgt duidelijk voor een ontmoediging. Heel begrijpelijk, al blijft toch een meerderheid van 61% meer dan 1 keer per maand solliciteren en 15% nog steeds meer dan 1 keer per week.”

2. Hoe vaak krijgen 50-plussers reactie op hun sollicitaties?

■ minder dan de helft ■ nooit

Vaststelling

Die vele inspanningen leveren bitter weinig op. Om te beginnen is het voor ontzettend veel werkgevers zelfs teveel gevraagd gewoonweg te reageren op een sollicitatie van een 50-plusser. Massa's sollicitaties van 50-plussers eindigen zonder boe of bah in de prullenmand, terwijl de sollicitant in het ongewisse blijft.

De expert

“Wanneer we peilen naar hoe vaak men een reactie krijgt, dan zegt 80% van de bevroagden dat ze meer dan de helft van de tijd geen enkele reactie krijgt. Zo'n 1 op 5 krijgt zelfs nooit enige reactie,” merkt Vlaams ABVV-adviseur Philippe Diepvents op. “Deze percentages lopen op met de leeftijd. Bij de 60-plussers krijgt 90% meer dan de helft van de tijd geen enkele reactie, 41% zelfs nooit.”

Getuigenissen

Frustrerend

"Het meest frustrerende is steeds weer enthousiast te reageren op een vacature die passend lijkt en dan niets meer te horen. Op minstens 50% van de sollicitaties komt er geen enkele reactie, geen uitnodiging, geen afwijzing... niets."

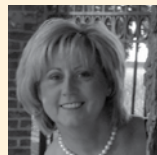
Gerda Broersma (51)

Demotiverend

"Het is zeer demotiverend om geen reactie te krijgen op een sollicitatie. Een negatieve reactie bevestigt tenminste nog dat er enige aandacht aan je sollicitatie is besteed."

Nicole D'Heuvaert (51)

Geen antwoord

"Als je solliciteert verwacht je minstens een antwoord, maar niemand geeft mij dat. Omdat ik me niet mag gaan voorstellen, kan ik mezelf ook niet verkopen."

Marie-Jeanne Franssen (61)

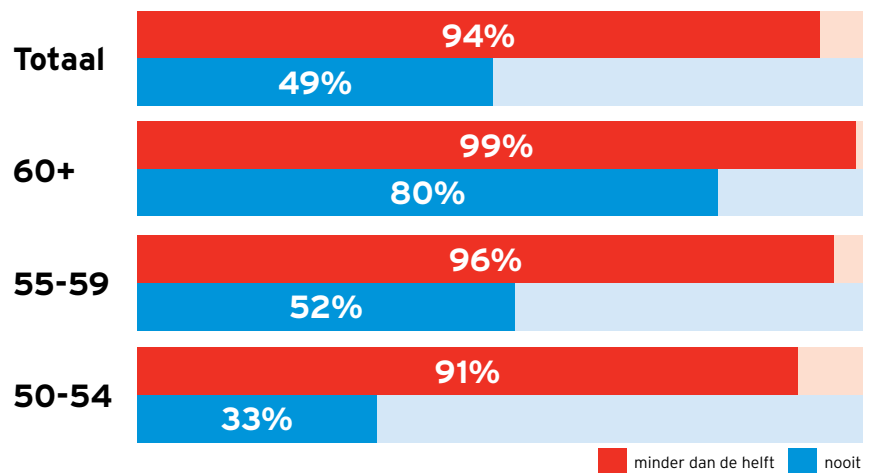
Een hel

"Na de zoveelste herstructurering binnen een highbiotech bedrijf stond ik plots als werkzoekende op de arbeidsmarkt. Het zoeken naar werk was een hel, als hooggeschoolde met vlotte 5-talen kennis. Overal te hoog geschoold, teveel ervaring(!), teveel dit en dat... De antwoorden op sollicitaties - als ze al kwamen - waren standaard, ondanks mijn aandringen en bellen en feedback vragen. Ik was ingeschreven in 5 interimkantoren, de vacatures overlaptten elkaar, via de ene mocht ik me aanbieden, bij de andere was de functie reeds ingenomen... Ik heb nu een interessante job, met uitdagingen en dat hopelijk tot m'n pensioen, maar ik wens die periode nooit meer mee te maken. Het is een deuk in het zelfvertrouwen, emotioneel en fysisch, ik was onuitstaanbaar voor mijn omgeving wegens de non-stop afwijzingen of non-reacties..."

Ingrid (50)

3. Hoe vaak worden 50-plussers uitgenodigd op gesprek?

Vaststelling

Krijgen 50-plussers de kans om zich te bewijzen in een persoonlijk gesprek? Het antwoord is nog onthutsender: 1 op 2 werkloze 50-plussers mag nooit op gesprek gaan. Nooit! De deur blijft potdicht.

De expert

“Bij de 60-plussers stijgt dit zelfs naar 8 op de 10,” merkt Vlaams ABVV-adviseur Philippe Diepvents op. “Maar ook bij de jongste groep krijgt nog steeds 1 op 3 nooit een uitnodiging voor een sollicitatiegesprek. Hoewel de situatie bedroevend is voor alle leeftijdsgroepen boven de 50, zien we dus wel een duidelijk verband: **hoe ouder, hoe erger het gesteld is en hoe minder men op gesprek mag.** Vanaf je vijfenvijftigste heb je meer kans om nooit uitgenodigd te worden dan wel. Vanaf je zestigste is de kans om ooit op gesprek te mogen gaan miniem.”

Getuigenissen

Geen kans

“Er zijn nog veel 50-plussers die willen werken, maar wij krijgen gewoon de kans niet om ons te presenteren tijdens een gesprek. Geef ons een kans!”

Marc Van Quickenborne (59)

Beledigend

“Ik heb een vrij indrukwekkende carrière achter de rug bij twee multinationals, mijn laatste functie was ‘Country Director Human Resources’. Door een reorganisatie viel ik uit de boot. Beroepshalve weet ik echt wel hoe men moet solliciteren. Ik heb 30 rechtstreekse sollicitaties op openstaande vacatures bij bedrijven ingediend, ben ingeschreven bij de professionele arbeidskantoren zoals Michael Page, Randstad Professionals, Robert Walters, The house of excellence, en heb profielen aangemaakt bij Stepstone, Monster, Indeed, VDAB enz. Ik ben perfect drietalig. Ik blijf dagelijks solliciteren naar functies (zelfs beduidend onder mijn huidig niveau, interim of deeltijds). Resultaat van dit alles is 1 (u leest het goed: één) uitnodiging voor een gesprek. Ik voel mij aangevallen en beledigd als ik hoor welke heksenjacht de regering wil ontketenen tegen

de 50-plussers. Ik heb meer dan 34 jaar hard gewerkt en in die ganse tijd veel bijgedragen aan de maatschappij via RSZ-bijdragen, belastingen en patronale bijdrages. Er zijn veel 55 plussers zoals ik die werk willen vinden maar omwille van o.a. de leeftijd geen kans meer krijgen. Waarom moet deze groep dan met de vinger gewezen worden en gestraft worden door verlaagde uitkeringen? Aan de bewindvoerders wil ik zeggen: ‘stop met ondoordachte maatregelen in te voeren en kom eens praten met de mensen die jullie in het vizier hebben’. Jullie nemen maatregelen zonder te weten wat er echt speelt bij deze categorie van werkzoekenden.”

Patrick (55), ex-Country Director Human Resources van een multinationaal bedrijf

Werkgevers sensibiliseren

“Ik denk dat vele werkgevers bevooroordeeld zijn en denken dat 50-plussers te hoge loonverwachtingen hebben en te kieskeurig zijn wat de inhoud van de job betreft... Ik denk dat dat voor vele leeftijdsgenoten en ook niet voor mezelf het geval is! Ik zou willen voorstellen om de werkgevers nog meer te sensibiliseren!”

Peggy (50)

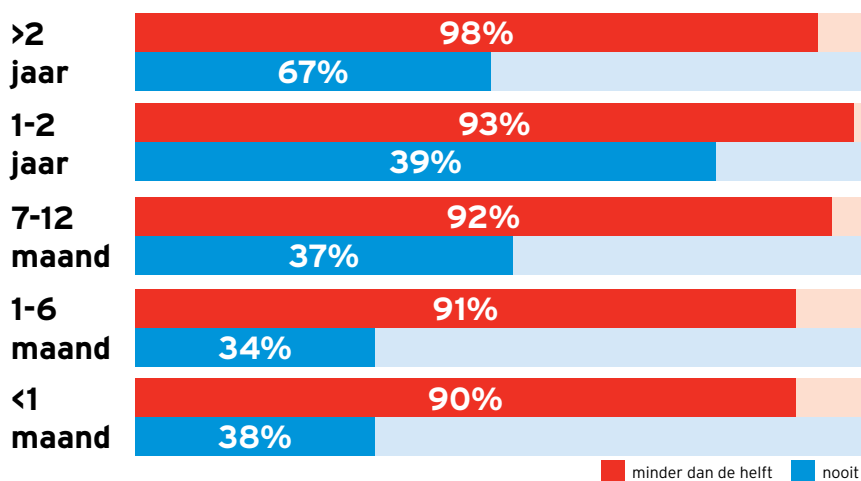

Door een reorganisatie viel ik uit de boot. Beroepshalve weet ik echt wel hoe men moet solliciteren.

Patrick, 55 jaar

4. Hoe vaak worden 50-plussers uitgenodigd op gesprek? (volgens werkloosheidsduur)

minder dan de helft nooit

Vaststelling

Of 50-plussers nu één maand of één jaar werkloos zijn verandert weinig aan de vaststellingen: 4 op 10 wordt nooit uitgenodigd op een gesprek, 9 op 10 in minder dan de helft van de sollicitaties.

De expert

"In feite is er tot 2 jaar werkloosheid nauwelijks een verschil in de resultaten," verduidelijkt Vlaams ABVV-adviser Philippe Diepvents. "Pas vanaf 2 jaar werkloosheid zien we een verschil: dan wordt liefst 2 op 3 nooit meer uitgenodigd... Normaal zijn er duidelijke kantelmomenten in de kans om weer aan de bak te geraken. Die kans neemt af naarmate men langer werkloos

is. Op 6 maanden werkloosheid, op 1 jaar en op 2 jaar zie je telkens een sterke afname van de jobkans. Na 1 jaar werkloosheid is die jobkans al gehalveerd. Werkgevers zijn immers minder geneigd iemand aan te werven die al langer werkloos is en dus een gat in zijn cv heeft."

Maar wat 'normaal' is voor de gemiddelde werkloze is dat niet voor 50-plussers: 50-plussers die kort werkloos zijn krijgen even weinig kans op een gesprek als 50-plussers die al wat langer werk zoeken. Hun leeftijd ondergraaft blindweg hun kansen. "De voornaamste reden waarom 50-plussers niet uitgenodigd worden, is inderdaad gewoon omdat ze 50-plus zijn," luidt Diepvents' bikkelharde conclusie.

Ik heb echt ondervonden hoe moeilijk het is op deze leeftijd ergens aan de bak te komen.

Ingrid, 55 jaar

Getuigenissen

800 sollicitaties

“Ik heb meer dan 800 sollicitaties gedaan en altijd plaats moeten maken voor een jongere.”

Johannes Roeffen (58)

Zelfvertrouwen

“De manier waarop ik aan de kant werd geschoven en de vele malen dat ik afgewezen werd bij sollicitaties, ondanks mijn jarenlange ervaring, knaagt zeer sterk aan mijn zelfvertrouwen. Zelfs zo dat ik bijna niet meer durf te solliciteren. Mijn leeftijd was volgens de werkgevers nooit het probleem. Ik geloof dit niet meer.”

Anne-Marie (61)

Depressie

“Ik heb echt ondervonden hoe moeilijk het is op deze leeftijd ergens aan de bak te komen. Zeer intensief gesolliciteerd (voor zowat alles en nog wat) en na een half jaar achter de pc zitten was het resultaat een depressie. Sorry, maar ik geloof er niet in dat eenmaal je 50-plus bent je nog kans maakt op de arbeidsmarkt.”

Ingrid (55)

“Onvoldoende ervaring...”

“Als je een brief schrijft met je werkelijke geboortedatum en

een die je aanpast, zal je enkel op de brief met jongere leeftijd een antwoord ontvangen dat je langs kan komen. Anders krijg je als antwoord dat je ‘onvoldoende ervaring’ hebt, terwijl je dezelfde job al jaren gedaan hebt! Wat is de betekenis van ervaring dan? Iemand tussen de 20 en 40 jaar nemen ze wel aan. Dat heb ik meerdere malen meegemaakt.”

Liliane (53)

Leeftijd

“Een tijdje geleden solliciteerde ik bij interimkantoren voor een administratieve job zonder vermelding van mijn leeftijd. Daarop werd wel gereageerd: men vroeg mijn cv door te sturen. Nadien kreeg ik als reactie dat mijn profiel niet overeenkwam met het gevraagde profiel van de werkgever...”

Diane Huguenay (59)

Smoes

“Ik heb al meerdere keren via interim gesolliciteerd, werd steeds met de ene of andere smoes wandelen gestuurd. Er zijn er zelfs waar ze me niet willen inschrijven. Als je op gesprek gaat bij een interimkantoor heb je het gevoel dat ze je gewoon zitten uit te lachen.”

Daniella Van Havermaet (53)

Rijke ervaring

“Ik heb een hele rijke jobervaring en toch word je als 50-jarige

afgeschreven. Overal hetzelfde liedje horen - ‘we zoeken iemand jonger’ - is zo deprimerend! En het feit dat de eindbeslissing meestal bij HR-kantoren ligt die je nog nooit gezien hebben, en afgaan op wat op papier staat... Maar ik blijf vechten, niet enkel voor mezelf, maar voor mijn kinderen. Zij verdienen een toekomst!”

Jean Castelrotto (50)

Uitbuiting

“Het aanbod voor de werkgevers is groot. Allemaal zijn ze op zoek naar het beste product aan de laagste prijs. Oudere maar zeer goede krachten vallen uit de boot. Wat blijft over: de exceptionele en de goedkoopste kandidaat. Ook de uitbuiting, even in dienst nemen, de bagage van de nieuwe werknemer binnenhalen en dan voor het geld gaat kosten weer aan de deur zetten, is in mijn sector schering en inslag. Het is me nu vier maal overkomen en dat tekent een mens...”

Dirk (53)

Teleurstellend

“Er zijn gewoon te weinig werkgevers die een persoon van 60+

willen aannemen. Altijd te horen krijgen dat je te oud bent is erg teleurstellend.”

Anne-Marie Marissen (60)

Werken tot 65. Waar?

“Mijn ervaring bevestigt dat

wanneer je boven de 50 bent de kans nog zeer klein is om terug aanvaard te worden op de arbeidsmarkt. Graag wil ik blijven werken tot mijn 65 jaar.

De vraag is: waar mag en kan ik blijven werken tot mijn 65?

Vraag en aanbod en de verplichtingen zijn niet in balans met elkaar. Ik begrijp dat veel oudere werklozen depressief worden na de lange zoektocht met steeds afwijzende antwoorden.”

Etienne Burms (53)

Veel ervaring

“Ik heb een uitgebreid cv en ik zeg in mijn motivatiebrief dat ik al veel ervaring heb. Maar dit kan de werkgever klaarblijkelijk niet bekoren. Ik weet niet wat ik nog meer kan doen om in aanmerking te komen voor een job.”

Ingmar Faes (55)

Stressbestendig en loyaal

“Veel werkgevers staren zich blind op de leeftijd en de loonbarema's.

Maar zij vergeten dat oudere werknemers meestal stressbestendiger en meer loyaal zijn dan jongere mensen, of dat oudere werknemers gemakkelijker problemen voorzien en daarop anticiperen. Mijn huidige werkgever is de uitzondering op de regel: hij zocht iemand met ervaring in een gelijksoortige functie en die niet van plan was te vertrekken na één of twee jaar. Ik heb heel veel geluk gehad...”

Alain Campe (56)

Voordelen van ouderen

“Ik denk dat het wenselijk is om 50-plussers die wel nog willen

werken ruimere ondersteuning te geven. Dit kan door deze personen van korter bij te ondersteunen, maar ook door naar werkgevers toe te gaan en de voordelen van oudere kandidaten te verduidelijken en te motiveren. Het persoonlijk contact met werkgevers rond de 50+-problematiek is essentieel om tot betere resultaten te komen.

Eddy De Wreede (61)

De factchecker

De bevindingen uit onze bevraging stroken met de officiële cijfers en onderzoeksrapporten.

Veel inspanningen, weinig resultaat

Al in 2012 toonde een onderzoek van drie Leuvense professoren¹ naar het sollicitatiegedrag aan dat 50-plussers even intens naar werk zoeken als andere leeftijdscategorieën, maar dat ouderen wel aanzienlijk minder worden uitgenodigd. Dat onderzoek betrof 50-plussers die recent werkloos werden. De resultaten van onze bevraging wijzen er op dat net hetzelfde geldt voor wie al langer werkloos is. Men blijft proberen, maar het levert bitter weinig op.

Kans op werk? Peanuts!

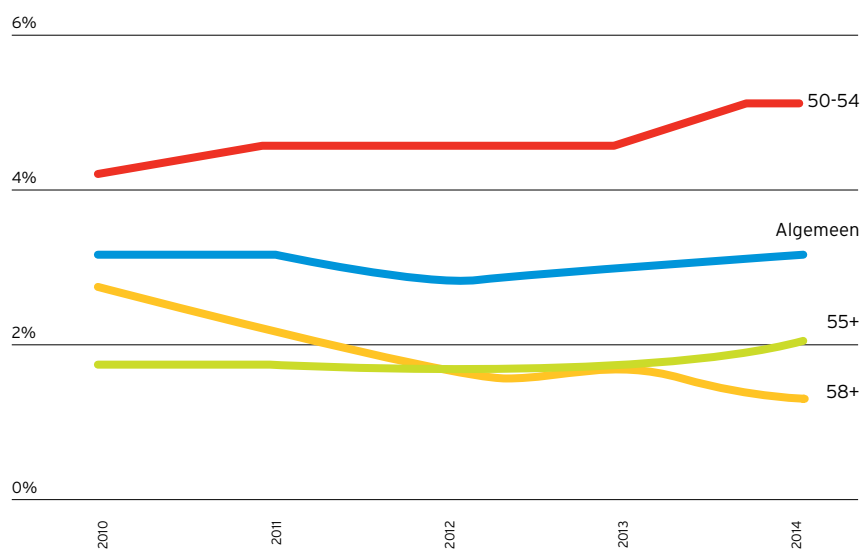
De overheid voerde de voorbije jaren de druk op oudere werklozen fors op. Vrijstellingen en brugpensioen werden ingeperkt, verplichte begeleiding werd uitgebreid. Werkzoekenden moesten beter hun best doen, luidde het uitgangspunt, en dan zou het wel in orde komen. Maar in praktijk blijkt dat allemaal geen sikkepit uit te halen: het probleem is niet dat werkzoekenden hun best niet doen, het probleem is dat werkgevers hen gewoonweg geen kansen gunnen.

Opnieuw bevestigen de officiële cijfers deze vaststelling. De 'kans op werk'-indicator van de VDAB berekent hoeveel werkzoekenden er maandelijks een job vinden. Ondanks de opgedreven activeringsinspanningen hebben werkzoekende 50-plussers nog steeds even weinig kans op werk. Enkel bij 50 tot 54-jarigen is er enige - en dan nog zeer beperkte - vooruitgang. Maar bij de 58-plussers gaat de kans op werk er dan weer op achteruit.

1 Vansteenkiste S., Verbruggen M. & Sels L. (2012), Vijftigplus en werkloos: een blik op de zoektocht naar nieuw werk, In: Over.werk. Tijdschrift van het Steunpunt WSE, vol. 2/2012, p.112-121.

Kans op werk (%) 2010 - 2014 (bron: VDAB)					
	2010	2011	2012	2013	2014
Algemeen 50+	3,0%	3,1%	2,8%	3,1%	3,2%
50-54	4,2%	4,5%	4,6%	4,7%	5,2%
55+	1,8%	1,8%	1,7%	1,8%	1,8%
58+	2,5%	2,1%	1,7%	1,7%	1,3%

Kans op werk

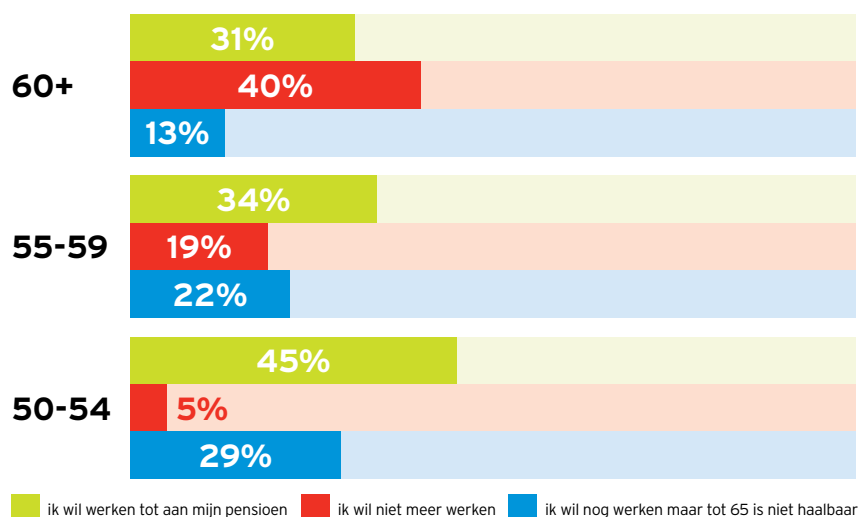

WERKBAAR WERK

50-plussers willen nog werken. Maar niet iedereen ziet het zich volhouden tot 65 of ouder.

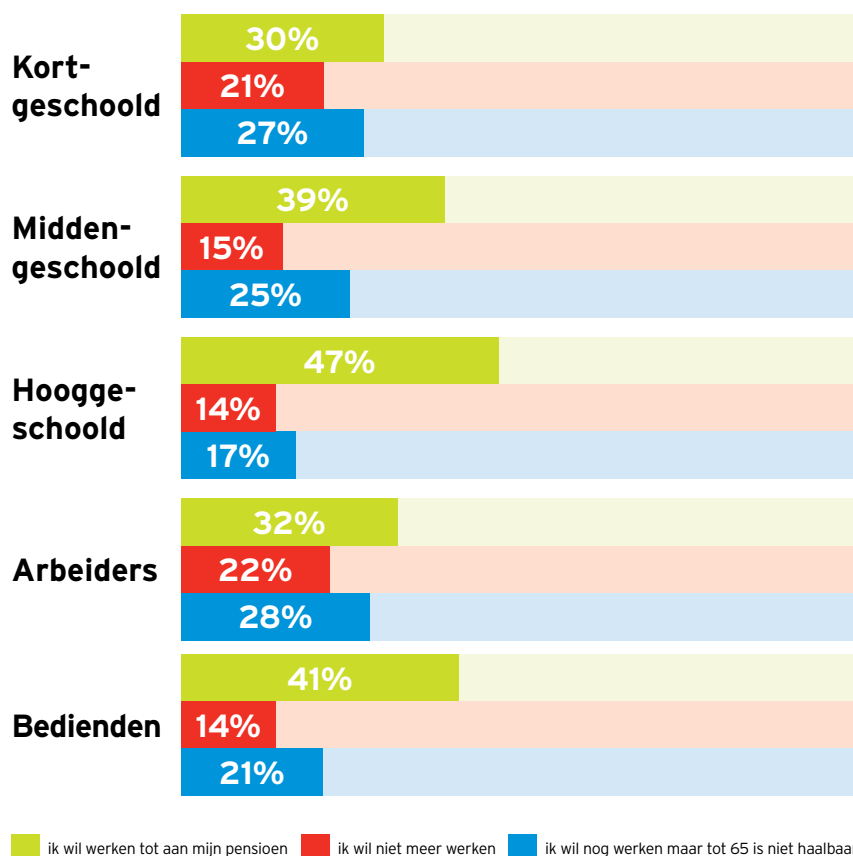
5. Werken tot 65?

Vaststelling

**Amper 38% van de onder-
vraagde werkloze ABVV-
leden vindt werken tot 65
haalbaar.**

- Die haalbaarheid neemt af met de leeftijd: van de -55 jarigen vindt 45% het haalbaar, van de groep 60+ nog slechts 31%.
- Veel hangt ook af van welke job iemand doet. Van de bevraagde arbeiders ziet 32% het zitten om te werken tot aan het pensioen, bij de bedienden stijgt dat dat 41%.

De expert

“We merken hier toch duidelijk dat het verhogen van de pensioenleeftijd negatief onthaald wordt,” zegt Philippe Diepvents. “Let wel: ouderen willen nog werken, maar het hoge ritme volhouden tot aan een al maar opschuivende eindmeet achten velen onhaalbaar. De lat ligt veel te hoog. Wie vorig jaar werkloos was en inmiddels werk heeft, is iets optimistischer dan wie nog geen werk vond en ziet het zich ook lan-

ger volhouden. Dat is natuurlijk ook logisch. Werkloosheid en alle negatieve ervaringen met solliciteren kelderen diep de motivatie. Niet zozeer om te blijven zoeken naar werk, maar wel om het tot aan de pensioenleeftijd vol te houden. Men geraakt al niet aan werk, en dan wordt de lat nog verder opgeschoven...”

Getuigenissen

Werken tot mijn 70

“Mensen die kiezen om lang te werken, daar heb ik respect voor. Ik zou het ook gedaan hebben mocht het gekund hebben. Ik dacht te werken tot mijn 70ste! Maar mijn zeer zwaar werk vroeger op het slachthuis en in de beenhouwerij hebben hun tol geëist, vandaar dat ik nu thuis ben.”

Harry Van Nijlen (60)

Niet vol te houden

“Ik werk al 43 jaar en ik vind dat ik recht heb op pensioen. Niemand houdt dat vol tot 65 jaar.”

Christine Manderlier (57)

Té gekke arbeidsmarkt

“Ik ben nu 60 jaar en geestelijk top, maar fysiek zie ik het

niet zitten om nog op een té gekke arbeidsmarkt terecht te komen. Men heeft mij verscheidene keren letterlijk gezegd: spijtig, als je jonger was met jouw ervaring, onmiddellijk, maar nu zoeken we een jonger iemand, die kan je nog kneden...”

Lutgarde Demaere (60)

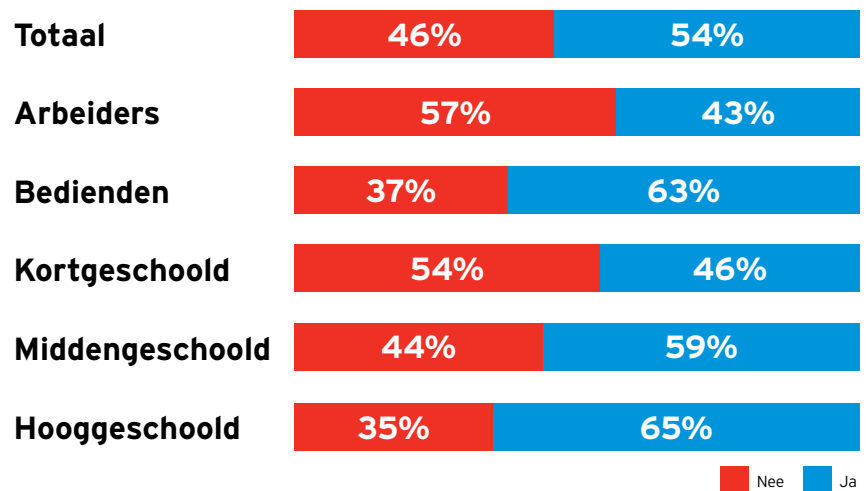

Ik dacht te werken tot mijn 70ste! Maar mijn zeer zwaar werk vroeger op het slachthuis en in de beenhouwerij hebben hun tol geëist, vandaar dat ik nu thuis ben.

Harry van Nijlen, 60 jaar

6. Is mijn job haalbaar tot aan mijn pensioen?

Vaststelling

Aan de groep die vorig jaar werkloos was, maar inmiddels een job heeft, stelden we de vraag of ze die job denken vol te houden tot aan hun pensioen. Liefst 46% - of bijna de helft - antwoordt van niet.

- Opnieuw zien we verschillen tussen arbeiders en bedienden: 4 op 10 bedienden versus 6 op 10 arbeiders denkt de huidige job niet vol te houden tot aan het pensioen.
- Ook scholingsgraad speelt een rol. Hoe hoger geschoold, hoe groter de groep die meent dat de huidige job doenbaar blijft. Maar zelfs bij de hooggeschoolden denkt nog steeds 35% de huidige job niet vol te houden.

Getuigenissen

Slechte verloning en vooruitzichten

“Je wordt als 50-plusser al snel te oud bevonden. Toen ik solliciteerde kreeg ik niet echt de kans om de financiële voordelen uit te spelen. Ik werd vies bekeken als ik de voordelen in de strijd wierp bij het eerste gesprek. Nu werk ik als helpdesk medewerker. Ik sta bankbedienden en klanten te woord die problemen hebben. Normaal gesproken slechts technische (computerproblemen), maar de realiteit is dat de (jongere) bankbedienden voor alles wat ze niet weten met ons bellen. Wij hebben weekcontracten via interim aan ongeveer 1300 euro terwijl de bedienden een ander paritair comité met een verloning van 2000 euro netto hebben. Als zou blijken dat er minder werk is, kan ik vertrekken tegen het einde van dit jaar. Eigenlijk doe ik deze job erg graag, maar de verloning en de vooruitzichten zijn niet navolgend hetgeen we moeten doen.”

Steven (53)

Zorgen voor aangepaste jobs

“Het is absurd om te verwachten dat je als 55-plusser nog

even actief en fit dezelfde job kan doen als een 20-jarige. Als onze maatschappij verwacht dat we ons actief inzetten (lees: terug voltijds werken), dan moet onze maatschappij zorgen voor aangepaste jobs. Ik heb heel mijn volwassen leven gewerkt. De huidige regering straft oudere werklozen die lang gewerkt hebben door de anciënniteitstoelage af te schaffen. Denken ze nu echt dat we daardoor rapper ander werk zullen hebben? Beloon mensen die zich al veel jaren hebben ingezet. Mijn voorstel: laat mensen boven 55 jaar op pensioen gaan als ze dit zelf willen. Maar geef ze alle kansen om nog bij te werken naar eigen mogelijkheden. Heel veel zullen dit doen.”

Griet Boeckx (55)

Onder mijn niveau

“Ik wil naar beneden gaan in verdiensten, en onder mijn

niveau werken, maar het moet toch realistisch zijn en er moeten toch limieten zijn? Iets lijkt me niet te werken in ons huidig beleid, problemen bij bepaalde groepen worden niet erkend.”

Elke Sandra (50)

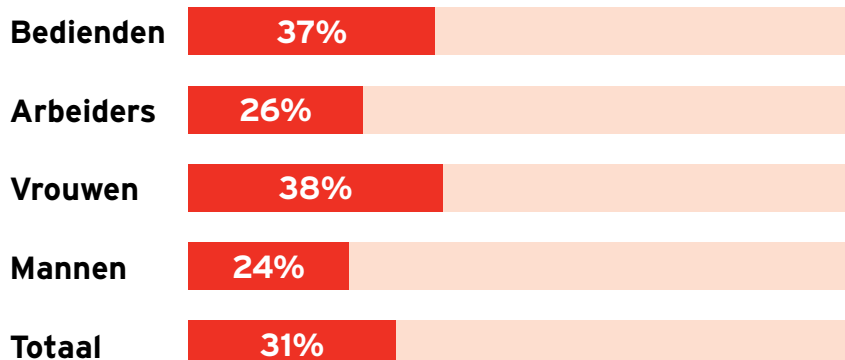
Win-win

“55-plussers (die dat willen) zouden hun ervaring kunnen doorgeven aan jongeren. 55-plussers blijven nuttig en jongeren krijgen ervaring. Win-win voor iedereen!”

Dany Moorthamer (55)

7. Ik wil nog werken, maar niet meer voltijds

Vaststelling

Gemiddeld 31% zegt enkel nog een deeltijdse job aan te kunnen.

- Een grotere groep vrouwen (38%) ziet alleen nog deeltijds werk zitten tot aan het pensioen, tegenover 24% van de mannen.
- Gelijkaardige verhoudingen zien we bij arbeiders (26%) en bedienden (34%).

De expert

“Deze cijfers tonen toch duidelijk de behoefte aan formules om het

werk werkbaar te houden,” stelt Philippe Diepvents vast. “Degenen die traditioneel meer gebruik maken van deeltijds werk, zien er dus ook een oplossing in om de loopbaan doenbaar te houden. Dit is overigens een constante. Over de leeftijdsgroepen heen en ongeacht of je kijkt naar de groep die werk heeft dan wel nog werkloos is, steevast is er een groep van 25 tot 35% die expliciet aangeeft dat minder werken de sleutel vormt om het te blijven volhouden tot aan het pensioen.”

Getuigenissen

Batterij is leeg

“Als men wil dat men actief blijft op de arbeidsmarkt,

dan moet men er vooral voor gaan zorgen dat het leuk is om naar de collega's te gaan. Nu overheerst de neiging om de arbeiders leeg te trekken gedurende de arbeidsduur. Dat gaat een tijdje goed, maar na een tijd laadt de batterij niet meer op. En als werken 'werken' wordt, dan is het niet goed meer. Kijk maar naar de actieven die 65+ zijn, zij hebben leuke banen, banen die ervaren worden als een uit de kluiten gewassen hobby.”

Julien Peeters (60)

Schandalig laag

“Momenteel werk ik halftijds, mijn nettoloon is 820 euro. Daar

bovenop krijg ik een uitkering van 80 euro. Schandalig laag vind ik dit. Ik heb momenteel 33 jaar gewerkt, waarvan 20 jaar in ploegenstelsels (morgen, middag en nacht). Als je dan kiest om deeltijds te gaan werken, zou je verwachten dat er iets meer gedaan wordt voor de 50-plusser die nog wil werken.”

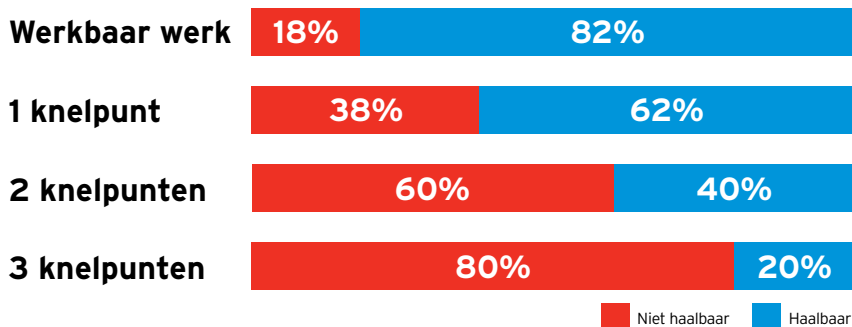
Luc Eyckens (54)

De factchecker

Dat een grote groep werknemers zijn huidige job niet haalbaar acht tot zijn pensioen blijkt ook uit de werkbaarheidsmonitor, een grootscha-

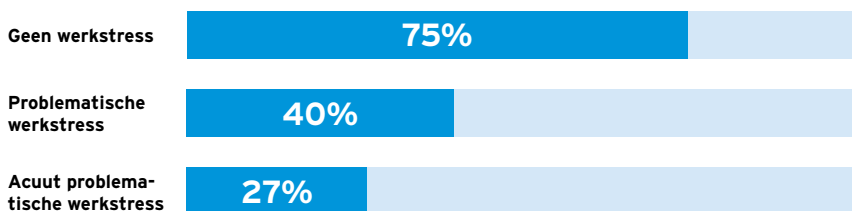
lige bevraging van de Stichting Innovatie & Arbeid over de kwaliteit van ons werk. Een representatief staal van 20.000 actieve werknemers namen in 2013 aan de bevraging deel.

- Van de werknemers met werkbaar werk zegt 8 op 10 zijn huidige job tot aan zijn pensioen te kunnen volhouden.
- Maar vanaf iemand één of meerdere knelpunten ondervindt - last van werkstress, te weinig leermogelijkheden, werk-privé balans in onevenwicht... - daalt dat zienderogen.

Voorals stress is erg bepalend voor de vraag of een job haalbaar is tot aan het pensioen. Amper 40% van de werknemers met problematische werkstress denkt het vol te houden tot aan zijn pensioen. De werkdruk verlagen zou dus een groot effect hebben op het aantal mensen dat langer aan de slag kan blijven, zo toont ook de werkbaarheidsmonitor aan.

Werken tot aan je pensioen?

Bron: Werkbaarheidsmonitor 2013

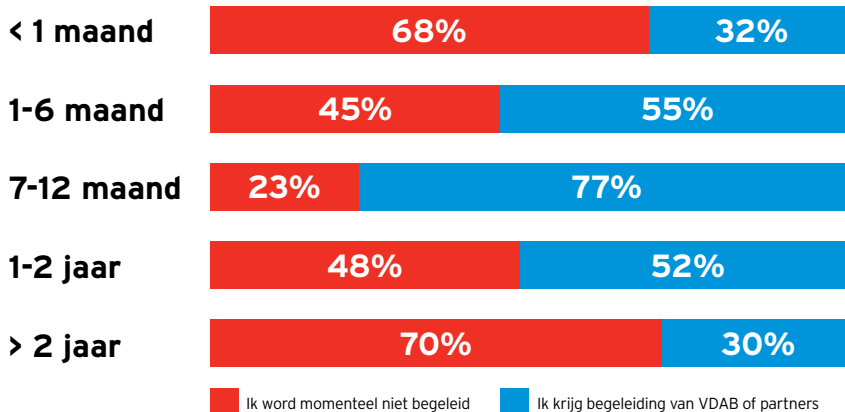
www.werkbaarwerk.be

BEGELEIDING

Er schort wat aan de begeleiding die 50-plussers krijgen.

8. Ik krijg begeleiding naar werk (volgens werkloosheidsduur)

Vaststelling

Krijgen alle werkloze 50-plussers wel begeleiding naar werk van de VDAB of haar partners?

Er is immers een systematische VDAB-aanpak voorzien voor oudere werklozen, met focus op wie nieuw werkloos wordt. Het aandeel bevrageden dat zegt geen begeleiding te krijgen, is echter opvallend groot. Zelfs na een half jaar zegt zowat 1 op 4 werkloze 50-plussers geen begeleiding te krijgen.

De expert

“De verklaring hiervan ligt voor een deel in de perceptie, maar ook dan nog is dit geen goed nieuws: het wil zeggen dat veel ouderen de fameuze activeeringsaanpak gewoonweg niet als een begeleiding ervaren. Ook opleiding komt opvallend weinig voor. Slechts 14% van de werkloze 50-plussers volgt een opleiding, zo blijkt uit onze bevraging,” zegt Philippe Diepvents. “Wie wel begeleiding krijgt is hierover matig tevreden. De begeleiding krijgt een score van 5,5 op 10.”

Getuigenissen

Wachlijsten

“Ik wil een opleiding volgen maar er zijn eindeloze wachtlijsten van circa 6 maanden.”

Vincent Segers (53)

Weinig kans

“Je krijgt weinig kans een begeleide opleiding te volgen. Te weinig plaatsen en ze nemen echt alleen de besten om hun slaagpercentage hoog te houden. Mensen die een of ander minder goed kunnen, krijgen minder kansen.”

Linda Marien (54)

Lang traject

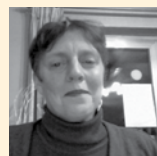

“Ik heb een lang traject afgelegd met behoorlijk veel inspanningen om te herscholen, studeren, examens afleggen om mijn kansen te verhogen op de arbeidsmarkt als 55-plusser. Ik verdien nu minder dan de helft van het brutoloon bij de vorige werkgever en het extralegaal pakket is aanzienlijk beperkter. Maar belangrijker is dat ik

nu terug aan de slag ben, mij actief kan inzetten, een dagelijks doel heb, en tenslotte te midden van jonge mensen met nog veel ambitie en dromen mag werken.”

Christine Lauwers (57)

Geen knelpuntberoep

“De VDAB en ook andere instellingen hebben opleidingen die passend zijn voor mij om weer als bediende aan de slag te kunnen. Bediende is echter geen knelpuntberoep en als je bedenkt dat de instellingen die opleiding verzorgen een tewerkstellingspercentage van 70% moeten behalen om de opleiding te mogen behouden (subsiëring), tel dan maar uit hoe groot je kans is als 55-plusser om de nodige opleiding te krijgen.”

Yvette Schols (57)

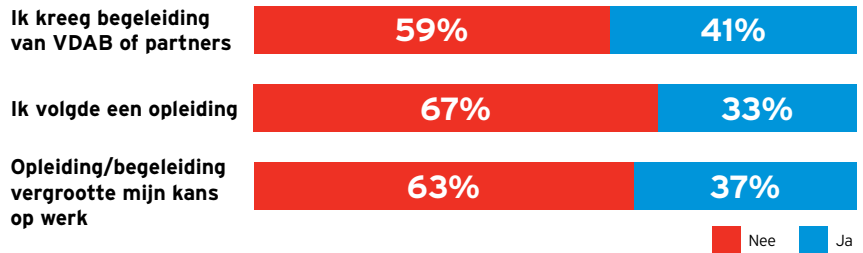
Buschauffeur

“Ik stel vast dat veel werklozen worden herschoold tot buschauffeur. Dat ben ik al 35 jaar! En ik ben al ongeveer een jaar op zoek naar een nieuwe werkgever.”

Rudy Van Riet (53)

9. Ik vond werk, (maar niet) dankzij begeleiding

Vaststelling

Aan de deelnemers die inmiddels werk vonden, vroegen we of ze daarbij begeleiding kregen en zo ja, of die begeleiding dan een gunstig effect had op hun jobkansen.

- Bijna 6 op 10 antwoordde geen begeleiding te hebben gekregen van VDAB of partners.
- Zowat 1 op 3 van wie werk vond volgde voordien een opleiding.
- Slechts 37% van wie begeleiding kreeg of een opleiding volgde, meent dat dit zijn of haar kansen op een job vergroot heeft.

De expert

“De verklaring is eenvoudig,” stelt Philippe Diepvents. “Van wie werk vond, zegt een groot deel eigenlijk dit vooral aan

zichzelf te danken te hebben en niet aan de externe begeleiding. Ze beschikken over een eigen netwerk dat ze kunnen aanspreken, via kennissen of bevriende relaties, waardoor ze de externe begeleiding als overbodig ervaren. 50-plusers doen erg hun best om te solliciteren en houden dit vrij lang vol. Ze krijgen echter buitenproportioneel weinig kans om zelfs maar op gesprek te komen. Begeleiding en opleiding zijn er doorgaans op gericht om vacatures te vinden, te leren solliciteren of nieuwe vaardigheden aan te leren. Maar wie al vaak sollicitatiebrieven stuurt, heeft weinig aan extra vacatures. Wie nooit op gesprek mag gaan, heeft weinig aan sollicitatietraining. Wie nooit de kans krijgt om zijn vaardigheden te tonen, heeft weinig aan een opleiding.”

Getuigenissen

Je staat er alleen voor

"Ik heb wel 60 sollicitaties gedaan en heb van 3/4 geen antwoord gekregen. Bij één firma heb ik wel drie gesprekken gedaan. Ze boden mij bij het laatste gesprek zelfs een firmawagen aan. Na deze mooie vooruitzichten lieten ze me per sms weten dat ze met een jongere in zee gingen... Per sms! Zelfs een gewoon gesprek per telefoon kon er niet van af. Zeer pijnlijk. Ik ben blijven zoeken en wat ik nu heb, heb ik zelf gevonden, zonder hulp van de VDAB, en met zelfs betere voorwaarden. Wat ik op die 6 maanden werkloosheid heb ervaren is: men staat er alleen voor en om iets te bereiken moet je echt zelf intensief zoeken en zeker niet bij de pakken blijven zitten, want 50-plussers hebben helemaal geen toekomst in het solliciteren naar ander werk."

Karel Michiels (57)

Gepaste begeleiding voor alle werklozen

"Ik pleit hier graag voor een gepaste begeleiding van alle werklozen, ongeacht hun leeftijd, opleiding of

algemene bagage. Nu is hiervan alles behalve sprake: het is zelfs huilen met de pet op. Laaggeschoold: nauwelijks opleidingen voorhanden. Allochtoon: discriminatie viert nog altijd hoogtij. Hogere leeftijd: perceptieproblemen bij de werkgevers (overloon, flexibiliteit, gezondheid, engagement, lage ambitie, ...). 30/40-jarigen: overwerkt, risico op burn-out (en blijvende invaliditeit of werkloosheid) reëel. Jongeren: moeilijke intrede op de arbeidsmarkt (incl. hoog % zonder enige relevante opleiding). Alleen zie ik de VDAB dit niet aanpakken in zijn huidige kader. In heel mijn loopbaan zijn die nauwelijks aan zet geweest (één uitzondering: één BTK-opdracht van 1,5 jaar in de jaren '80)."

Diane Aring (56)

Outplacement als tijdverlies

"Toen ik afgedankt werd op mijn vorig werk (mei 2014) werd ik verplicht outplacement te volgen. Op zich niks mis mee. Toch stel ik mij er grote vragen bij of dit geen pure geldklopperij is. Controle is er nauwelijks. Ik moest om de 14 dagen een uur in een lokaal gaan zitten in Brugge. De begeleidster had geen duidelijk plan met mij, ook

niet met de medekandidaten, er waren er die daar reeds een jaar zaten hun broek te verslijten. In het lokaal waar we zaten, waren er geen pc's aanwezig om werk te zoeken. Wat kwamen we daar dan doen? Het was wel verplicht om dit te volgen. RVA en VDAB zijn op de hoogte van het gebeuren van bepaalde outplacementbureaus, toch wordt er niets aan gedaan."

Dirk Vanhove (50)

Nutteloze HR-bedrijfjes

"Wat de 'begeleiding' betreft: ik heb ondertussen al outplacement gevolgd, al een eerste reeks van acht teamsessies en nu begonnen met een tweede reeks. Ondertussen nog elke maand een individueel gesprek. Wat kost dat aan de maatschappij? En wat voor nut heeft het? De begeleiding is gemaakt op maat van laaggeschoolden. Ik heb het diploma en de kennis om deze zelf te geven. Maar als ik solliciteer krijg ik onmiddellijk een negatief antwoord. De enigen die er goed van worden zijn de HR-bedrijfjes die als paddenstoelen uit de grond schieten. Kortom: de huidige situatie is absurd."

Griet Boeckx (55)

De factchecker

Wordt men nu begeleid of niet? Volgens de VDAB-cijfers worden 50-plussers sluitend bereikt: ouderen die werkloos worden, ontvingen binnen de 2 maanden een uitnodiging voor een infosessie.

- Sluitend bereik 50-55 jaar: 96,8%
- Sluitend bereik 56-59 jaar: 96,2%
- Sluitend bereik 60+: 96,4%

(cijfers VDAB laatste kwartaal 2014)

Hoe valt dit te rijmen met onze bevinding dat veel 50-plussers zeggen geen begeleiding te hebben gekregen? Voor de 50-plussers die minder dan 2 maanden werkloos zijn valt dat te begrijpen: zij kregen mogelijk nog geen uitnodiging. Voor de 50-plussers die tot 6 maanden werkloos zijn is het al veel opvallender dat in onze bevraging nog 45% zegt geen begeleiding te ontvangen. Zelfs na 7 maanden zien we echter nog steeds 23% die zegt geen begeleiding te krijgen.

Eigenlijk kan het niet dat zij nog niet bij de VDAB zijn langs geweest voor een gesprek. De enige mogelijke conclusie is dan ook dat dit gesprek... simpelweg niet ervaren wordt als een begeleiding. De cijfers van wie wel begeleiding kreeg én werk vond, sluiten daarbij aan. Meer dan 60% zegt immers dat de begeleiding niet heeft bijgedragen tot het vinden van werk.

Merk ook op dat het aantal mensen dat zegt geen begeleiding te krijgen weer toeneemt met de werkloosheidsduur eenmaal we voorbij 1 jaar werkloosheid zijn. Ook dat klopt met de realiteit: vandaag wordt er in Vlaanderen enkel begeleiding voorzien voor 50-plussers die nieuw werkloos worden, aangezien er door besparingen geen capaciteit is om de langdurig werklozen erbij te nemen (35.000 van de 65.000 werkloze 50-plussers zijn langer dan 2 jaar werkloos).

ACTIVERING

Het activeringsbeleid dat door Vlaams minister van Werk Philippe Muyters (N-VA) werd opgelegd - werkzoekenden tot 65 moeten verplicht naar werk zoeken - maakt mensen wanhopig.

10. Is activering tot 65 terecht?

niet terecht, want 55-plussers maken nu al geen kans op werk

59%

niet terecht in tijden dat jongeren niet aan de slag geraken

43%

niet terecht, want er zijn geen jobs voor iedereen

32%

terecht, als je een uitkering krijgt, moet je er iets voor doen

13%

terecht, want iedereen moet langer werken

10%

terecht, want ook de pensioenleeftijd gaat omhoog

7%

Vaststelling

De overgrote meerderheid is het duidelijk niet eens met de uitbreiding van het activeringsbeleid.

- Bijna 6 op 10 meent dat activeren tot 65 jaar geen goed idee is omdat ouderen nu al geen kans maken op de arbeidsmarkt.
- Ongeveer 4 op 10 meent dat er eerst werk moet gemaakt worden van jobs voor jongeren.
- 3 op 10 zegt dat er gewoon onvoldoende jobs zijn voor iedereen.

De expert

“Gezien de resultaten over de inspanningen die men doet en het

weinig dat die opleveren, is dat niet verwonderlijk,” zegt Philippe Diepvents. “Opvallend is trouwens dat ook bij de groep die inmiddels werk vond, het activeringsbeleid geen genade vindt. De werkloze 50-plussers zijn weliswaar meer uitgesproken tegen de activering, maar ook bij de werkenden is er geen enthousiasme over het gevoerde beleid. Geen enkel argument pro de uitbreiding van de activering kan 2 van de 10 werkenden bekoren. We kunnen dus niet anders dan concluderen dat het activeringsbeleid een dikke buis krijgt.”

Getuigenissen

Wanhopig

“De werklozen worden door alle nieuwe maatregelen meer er meer in de hoek gedreven. Persoonlijk voel ik me echt gestigmatiseerd. Ik had gehoopt rond mijn 58 te kunnen stoppen met werken en dat kwam aardig in zicht. Dat dacht ik wel te kunnen volhouden. Nu de pensioenleeftijd werd opgetrokken wordt het weer een heel ander plaatje. Ik zou het veel makkelijker vinden als me zou gezegd worden niet meer op werk te hoeven rekenen / niet meer op zoek te moeten gaan. Dat zou me mentaal meer rust geven. Vooral nu ook jonge mensen, die de kans moeten krijgen om ervaring op te doen, niet aan de slag geraken, want die zitten echt in een vicieuze cirkel. Ik word er soms licht wanhopig van.”

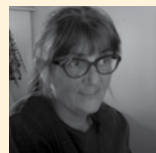
Rosa-Marie Van Hoydonck (53)

Jongeren

“Dat ze jongeren aanmoedigen, en niet mensen die al 40 jaar hebben gewerkt naar de jobklas van VDAB sturen!”

Johnny (55)

Woest en moedeloos

“Ik erger me mateloos aan de bestraffende en controlerende aanpak van de overheid. In maart 2014 verkocht ik mijn huisje dat te klein was geworden nadat mijn dochter weer was komen inwonen om haar studies te hervatten. Ik heb met de VDAB gebeld naar aanleiding van een uitnodiging voor een jobdag, zei dat ik die het liefst zou bijwonen in de buurt van mijn nieuwe woonplaats. De volgende uitnodiging heb ik gemist. Er is nergens iets over dat telefoongesprek genoteerd, dus word je als leugenaar bestempeld. Tijdens een verhuis heb je natuurlijk ook even geen internet, en duizend dingen aan je hoofd... Maar geen begrip: drie maanden geschorst! De schorsing maakt dat ik de geplande aanschaf van een verwarmingsketel moest uitstellen. Deze winter doorgebracht met lekken in het dak, het grootste deel van de woning onverwarmd, renovatie moet wachten op betere tijden en inmiddels heb ik amper geld om van te leven.”

De werklozen worden door alle nieuwe maatregelen meer er meer in de hoek gedreven.

Rosa-Marie Van Hoydonck, 53 jaar

Er is weinig of geen werk voor onze doelgroep. Dus laat men stoppen met te verkondigen dat iedereen aan het werk moet (blijven) en dat wie wil werken ook werk vindt!

Mari Scheirlinck, 56 jaar

Vandaag lijkt het er op dat de overheid jacht maakt op kwetsbare burgers, en dat maakt me afwisselend woest en moedeloos."

Christel Troffaes (54)

Wil niet meer

"Spijts alle toelagen van gewest- en federale regering blijkt iemand van mijn leeftijd (61 jaar) nog weinig kansen te krijgen. Men wil niet meer in je investeren. Ook al heb je alle ervaring en maturiteit, flexibiliteit en de sterke wil om nog te presteren."

Yvan Colyn (61)

Werkgevers aanpakken

"Tot op heden heb ik circa 50 sollicitaties gedaan waarop één positieve reactie kwam. Dit is werkelijk geen aangename ervaring. Kunnen die ministers me - wel degelijk nog bereid te werken doch kansloos - soms een job aanbieden? Kunnen ze de bedrijven verplichten om 55-plussers terug te werk te stellen? Ik denk het niet. Misschien kunnen ze deze ingesteldheid eerst eens aanpakken in plaats van de mensen die ongevraagd hun werk verliezen."

Arlette (58)

Moedeloos en boos

"Het is zeer deprimerend en ontmoedigend om als 56-jarige werk te zoeken / te solliciteren. Of ik ben te oud, of ik ben te hoog gekwalificeerd (of beide). De nieuwe (dwang) maatregelen van de regering zijn intimiderend en maken (oudere) werkzoekenden moedeloos en in mijn geval ook boos. Er is weinig of geen werk voor onze doelgroep. Dus laat men stoppen met te verkondigen dat iedereen aan het werk moet (blijven) en dat wie wil werken ook werk vindt!"

Marie Scheirlinck (56)

Moed verliezen

"Als je ontslagen wordt, ben je alles kwijt wat je in 34 jaar hebt opgebouwd: loon, anciënniteit, verlof... Dan kan je weer van 0 beginnen op je 51ste! Je zou voor minder de moed verliezen. Het is niet alleen 'moeten werken tot 65', maar we moeten ook de kans krijgen om zolang te kunnen werken. Dat ze daar maar eens over nadenken in Brussel!"

Mario Cauliez (51)

Ronduit schandig

“Ik wil alleen zeggen dat jonge mensen, die het in deze tijden al zo moeilijk hebben voorrang moeten krijgen in deze wankele en onzekere tijden. Als ik hoor hoe moeilijk veel gepensioneerden het hebben na 40 jaar te hebben gewerkt. Om dan nog die beknibbelingspolitiek op het laatste kwart van je leven te moeten incasseren, vind ik ronduit schandig.”

Paul Swaab (62)

Heksenjacht

“Oudere werknemers zijn niet meer gewenst! Allerhande drogredenen worden gebruikt

om hen aan de kant te zetten. Het lijkt mij op basis daarvan haast onmogelijk om nog werk te vinden na je 55. De huidige regering maakt het oudere werklozen heel moeilijk om uit de impasse te geraken. Heel wat zaken zijn geschrapt die een oudere werkloze het ‘gevoel’ geven nog iets te betekenen in de maatschappij. Depressie ligt op de loer en zal de maatschappij veel geld kosten en is niet bevorderlijk voor het dagelijkse leven van elke mens. In mijn vriendenkring van 55-plussers - veel hooggeschoolden - vallen veel ontslagen.

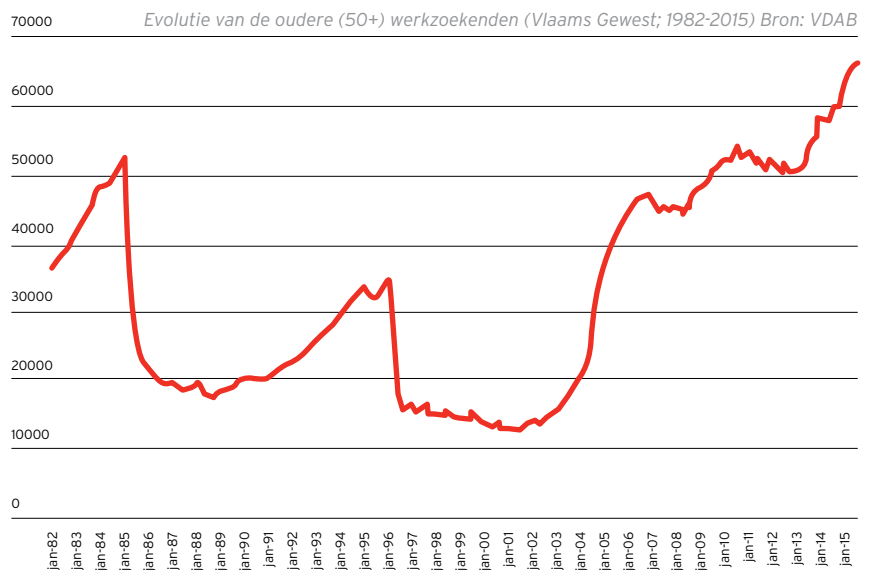
Hoe controversieel om de pensioenleeftijd te verlengen! Ik werk van mijn 19 jaar. Ik ben tot vorig jaar geen enkele dag werkloos geweest en ik heb hiermee ruimschoots bijgedragen aan de maatschappij. Volgende maand moet ik het rooien met amper 700 euro waarvan 450 euro gaat naar de afbetaling van mijn woonlening. Ondertussen is er een heksenjacht geopend en zijn wij allemaal ‘profiteurs’. Hoe voelt een werkwilbig en ambitieus mens zich daarbij?”

Myriam (56)

Feiten & Cijfers

Hoeveel 50-plussers in Vlaanderen zijn werkloos? Hoeveel zijn er aan het werk? En hoe evolueren die cijfers?

65.000 werkloze 50-plussers

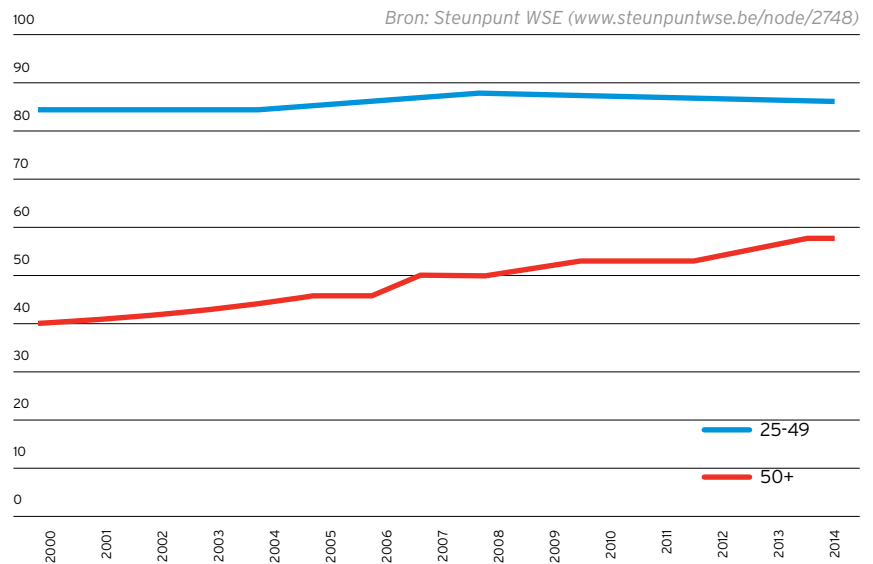
Het aantal werkloze 50-plussers was nog nooit zo hoog. Van de 65.000 zijn er 45.000 langer dan 1 jaar werkloos en 35.000 langer dan 2 jaar. Het aantal 50 tot 54-jarigen dat werk vindt, is de laatste jaren lichtjes verbeterd, maar blijft nog steeds onvoldoende: na één jaar heeft amper 1 op 3 werk gevonden.

Grootste oorzaak van deze enorme toename: de uitbreiding van de verplichte activering tot 65 jaar en het inperken van de mogelijkheden om vervroegd te stoppen met werken. Het dogma dat we langer moeten werken leidt er momenteel dus vooral toe dat ouderen langer aan de dop staan.

Werkende 50-plussers

Tussen 25 en 49 jaar is 85,5% van de bevolking aan het werk. De groep 50-plussers blijft daar met 57,5% werkenden ver onder. Hun aantal is wel

gegroeid - in 2000 bedroeg hun werkzaamheidsgraad slechts 39,9% - al komt dat vooral doordat er meer vrouwen aan het werk zijn.

Hoeveel hoog-, midden- en laaggeschoolden hebben werk?

Vooraf hooggeschoolde

50-plussers vinden werk.

Laaggeschoolden geraken aanzienlijk moeilijker aan de bak.

25-49

50+ 25-49

50+

94,5%

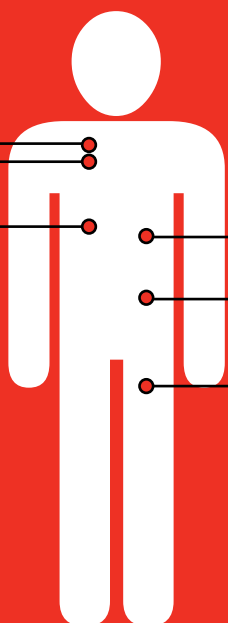
hoog-
geschoold

93%

midden-
geschoold

78,5%

laag-
geschoold

76,6%

hoog-
geschoold

65%

midden-
geschoold

47,8%

laag-
geschoold

90,9%

hoog-
geschoold

81,9%

midden-
geschoold

57,9%

laag-
geschoold

62,2%

hoog-
geschoold

52,1%

midden-
geschoold

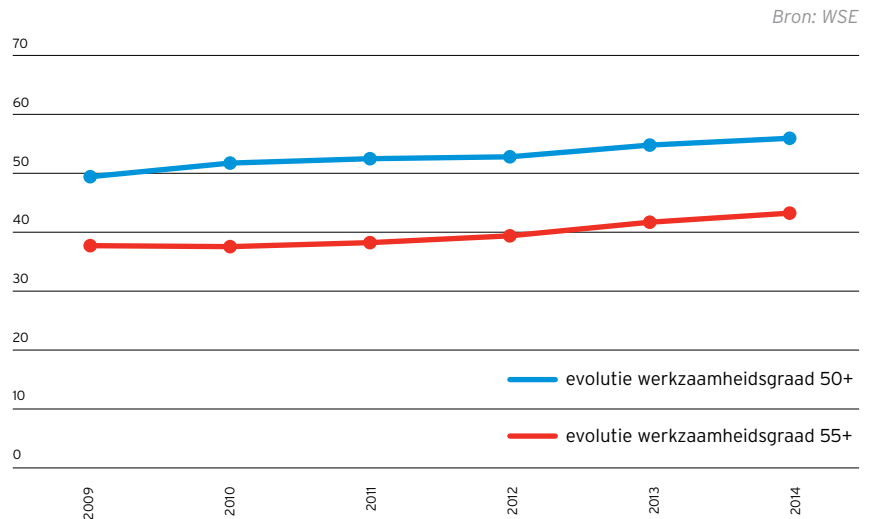
30,7%

laag-
geschoold

Bron: WSE. Bewerking: KULeuven. Cijfers 2013.

Ook leeftijd speelt een rol.

De werkzaamheidsgraad van 55-plussers blijft lager dan die van 50-54 jarigen.

Activering tot 65

De federale regering breidde de beschikbaarheid voor ouderen nog verder uit en de Vlaamse regering wil de leeftijd voor activering optrekken tot 65 jaar. Bruggepensioneerden, langdurig werklozen, werkzoekenden boven de 55 jaar... allemaal moeten ze voortaan sterker geactiveerd worden.

In Vlaanderen is er momenteel geen budget om al deze tienduizenden extra mensen te begeleiden. Nog los van de vraag of die begeleiding wel zin heeft als de bedrijfspooten gesloten blijven...

A portrait of Caroline Copers, a woman with short, dark, curly hair, wearing a black top and a red patterned shawl. She is looking slightly to the right with a gentle smile. The background is a blurred outdoor setting with buildings and trees.

4 sleutels om de deuren te openen

Caroline Copers, algemeen secretaris van het Vlaams ABVV, lanceert 4 voorstellen om de problemen van 50-plussers op de arbeidsmarkt ernstiger te nemen.

1. Activeer de werkgevers

A yellow starburst icon containing a black key symbol.

Caroline Copers: “Heel het activeringsbeleid waarmee werkzoekenden achter hun vordden wordt gezeten, moet dringend onder de loep worden genomen. Hoog tijd dat ook de werkgevers geactiveerd worden om 50-plussers aan te werven. Verplicht bedrijven om na te denken over hoe ze het enorme potentieel onder de werkzoekende 50-plussers kunnen aanboren. Alleen met vrijblijvende bewustmakingscampagnes komen we er blijkbaar niet. Koppel dit aan de steun die werkgevers ontvangen voor deze groep. Bevoordeel werkgevers die het wel goed doen via extra dienstverlening vanuit de VDAB bij het invullen van hun vacatures. En het idee dat antwoorden op een sollicitatiebrief een kwestie van beleefdheid is, zou ook stilaan ingang mogen vinden...”

2. Maak echt werk van werkbaar werk

Caroline Copers: “Bedrijven en sectoren kunnen de werkdruk verminderen door meer werknemers de mogelijkheid te bieden over te stappen van zwaar naar lichter werk. Mensen met zware beroepen en lange loopbanen moeten vervroegd kunnen stoppen. Ook overstappen naar een deeltijdse baan kan onderdeel zijn van werkbaar werk. De instrumenten die mensen helpen om minder te werken - en het daardoor langer vol te houden - zoals landingsbanen of aanmoedigingspremies voor tijdskrediet, moeten versterkt worden in plaats van afgebouwd of afgeschaft, zoals de rechtse regering nu bezig is.”

3. Verbeter de begeleiding

Caroline Copers: “Leeftijd is de meest bepalende factor om al dan niet een kans te krijgen bij een sollicitatie. 60% van wie aan de slag geraakt na begeleiding of opleiding ziet geen positief verband tussen beide. De huidige aanpak voldoet dus niet. Het is goed dat 50-plussers gestimuleerd worden om opleidingen te volgen, maar dan moet er wel genoeg aanbod zijn. Bied opleidingen aan die leiden naar concrete en goeie jobs.”

4. Geen activering zonder jobs

Caroline Copers: “Werkloze 50-plussers maken bijzonder weinig kans om nog aan de slag te geraken. In plaats van botweg de lat almaar op een hogere leeftijd te leggen, zou men beter de realiteit onder ogen zien. Als de deuren van de bedrijven gesloten blijven, zorgt activering ervoor dat mensen gepest worden in plaats van geholpen. Zorg voor gepaste vacatures, in plaats van mensen almaar strenger aan te sporen op zoek te gaan naar de naald in de hooiberg. Herbekijk de criteria op basis waarvan mensen een job moeten aanvaarden en pas deze aan naar het vinden van een job die men tot aan het pensioen kan volhouden.”

Het ABVV helpt je

ABVV-dienstverlening

**de rode draad
in je loopbaan**

Infobrochure 'Werkzoekend en 50+'

De wettelijke regels over beschikbaarheid veranderen continu. Onze infobrochure wordt dan ook permanent geüpdatet. Informeer je altijd goed en volledig als werkzoekende 50-plusser: download de recentste versie via www.vlaamsabvv.be/50plus.

Werkloosheidsdienst

Word je werkloos? Spoed je dan naar de ABVV-werkloosheidsdienst. Wij regelen je dossier en zorgen dat je uitkering correct en tijdig betaald wordt.

Adressen en openingsuren:
[www.vlaamsabvv.be/
openingsuren](http://www.vlaamsabvv.be/openingsuren).

Loopbaanadvies

Meer persoonlijke informatie, advies en hulp nodig over opleidingen, werk zoeken en solliciteren? Onze ABVV-loopbaanconsulenten geven je sollicitatietips, leiden je naar vacatures en opleidingen, helpen je in je contacten met de VDAB wanneer nodig.

[www.vlaamsabvv.be/
loopbaanadvies](http://www.vlaamsabvv.be/loopbaanadvies)

Loopbaanbegeleiding

Werk gevonden als 50-plusser, maar niet helemaal met volle goesting? Of je ziet je die job niet volhouden tot aan je pensioen? Onze ABVV-loopbaanbegeleiders helpen je nadenken over hoe je je loopbaan zo lang mogelijk werkbaar kan houden.

[www.vlaamsabvv.be/
loopbaanbegeleiding](http://www.vlaamsabvv.be/loopbaanbegeleiding)

Werklozenwerking

Infosessies en cursussen volgen om je kennis en vaardigheden te verbeteren, bv. sollicitatietrainingen? Actief discussiëren en actievoeren met andere werklozen? Je kan meewerken in een werklozencomité in Antwerpen, Gent, Limburg en West-Vlaanderen.

[www.vlaamsabvv.be/
werklozenwerking](http://www.vlaamsabvv.be/werklozenwerking)

Contactbon

Voornaam en naam: _____

Straat en nr.: _____

Postcode: _____

Gemeente: _____

E-mail: _____

Tel./gsm: _____

Leeftijd: _____

Ik wil

- een gesprek met een ABVV-loopbaanconsulent
- een gesprek met een ABVV-loopbaanbegeleider
- meedoen met een ABVV-werklozencomité
- meer info over het ABVV-werklozenberaad over 'activering tot 65' in oktober-november 2015

Ik heb een andere vraag voor het ABVV en noteer die hier:

Terugsturen naar

Vlaams ABVV Loopbaandienstverlening, Watteestraat 10, 1000 Brussel,
fax 02 289 01 89, tel. 02 289 01 30, loopbaanadvies@vlaams.abvv.be,
www.vlaamsabvv.be/loopbaanadvies

**Activeer
de
werkgevers!**

**Waar zijn
die jobs voor
50-plussers?**

**Wij profiteren?
Nee: wij
solliciteren!**

**Geen
activering
zonder jobs**

**Werkgevers,
open de
deuren!**

**Ik wil
werkbaar
werk!**

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV